

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **M. M.**, bývajúceho v Č., zastúpeného advokátskou kanceláriou LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ľubinská 18, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. Radoslav Kačur, proti žalovanej **POĽOVNÍCKEJ SPOLOČNOSTI ČERTIŽNÉ**, so sídlom v Čertižnom č. 56, IČO: 42 081 840, **o nahradenie súhlasu členskej schôdze o prijatí za člena poľovníckej spoločnosti a určenie, že členstvo v poľovníckej spoločnosti vzniká dňom právoplatnosti rozhodnutia o takomto určení**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 10 C 32/2009, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 26. novembra 2012 sp.zn. 8 Co 16/2012 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove (ako súd odvolací) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné zo 6. októbra 2011 č.k. 10 C 32/2009-160, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o nahradenie súhlasu členskej schôdze žalovanej o jeho prijatí za jej člena a o určenie, že členstvo u žalovanej mu vzniká dňom právoplatnosti rozhodnutia. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa s právnym záverom súdu prvého stupňa, že prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení neznamená bez ďalšieho povinnosť poľovníckeho združenia vyhovieť žiadosti o prijatie za člena združenia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil odňatím možnosti konať pred súdom. Vyčítal odvolaciemu súdu že dovolaním napadnutým

rozsudkom poprel svoj právny názor vyslovený v predchádzajúcich zrušujúcich uzneseniach v tejto veci. Namietal tiež, že na úradnej tabuli odvolacieho súdu nebol vyvesený oznam o verejnom vyhlásení rozsudku krajského súdu, a že po rozhodnutí odvolacieho súdu mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovolanie účastníka konania upravené v tretej hlave štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd danú vec doposiaľ nerozhodoval. Rovnako sa nejedná o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané

v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných vád taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných vád v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád.

Dovolateľ namietal odňatie možnosti konať pred súdom, tým, že sa odvolací súd v napadnutom rozsudku odchýlil od vlastného právneho názoru, ktorý vyjadril v predchádzajúcich (zrušujúcich) uzneseniach. Táto námietka nebola opodstatnená. Odvolací súd v uznesení zo 14. decembra 2009 sp.zn. 8 Co 179/2009, ktorým zrušil v poradí prvý zamietajúci rozsudok súdu prvého stupňa, vyslovil právny názor, že prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení nemožno vykladať inak, ako právo na členstvo v založenom poľovníckom združení. V uznesení z 26. mája 2011 sp.zn. 8 Co 101/2010, ktorým zrušil v poradí druhý rozsudok súdu prvého stupňa, tento názor zopakoval, pričom zrušenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho nepreskúmateľnosťou. Z odôvodnenia dovolaním napadnutého rozsudku na strane 8 je zrejmé, že odvolací súd na svojom právnom názore zotrval. Zároveň výslovne uviedol, že odvolacia námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa neriadil jeho právnym názorom, nebola dôvodná, pretože prednostné právo na vznik členstva v poľovníckom združení neznamena bez ďalšieho (t.j. bez splnenia ďalších podmienok) povinnosť združenia vyhovieť žiadosti o prijatie za člena.

Neopodstatnenou bola aj námietka žalobcu o tom, že na úradnej tabuli odvolacieho súdu nebol vyvesený oznam o verejnom vyhlásení rozsudku a že mu verejné vyhlásenie rozsudku nebolo oznámené prostredníctvom e-mailovej správy.

Z ustanovenia § 156 ods. 3 O.s.p. vyplýva, že vo veciach, v ktorých odvolací súd rozhoduje vo veci samej rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania (§ 214 O.s.p.), nemá súd povinnosť adresne predvolávať účastníkov konania na verejné vyhlásenie rozsudku; povinnosťou súdu je len všeobecne neadresne oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na svojej úradnej tabuli. Túto povinnosť v danom prípade odvolací súd splnil (viď oznámenie „Upovedomenie o termíne verejného vyhlásenia rozsudku“ č.l. 191 spisu a potvrdenie o vyvesení tohto upovedomenia na úradnej tabuli dňa 19. novembra 2012 – teda viac ako 5 dní pred vyhlásením rozsudku). Uvedený postup odvolacieho súdu bol v súlade so zákonom, preto ním nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Na tomto konštatovaní nič nemení ani oznámenie žalobcu o doručovaní na e-mailovú adresu podľa § 45 ods. 4 O.s.p. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku sa totiž účastníkom osobitne nedoručuje, a preto ani nebolo potrebné ho poslať žalobcovi e-mailom. Okrem toho žalobca oznámil svoju e-mailovú adresu 25. novembra 2012 o 19:33 hod., teda len niekoľko hodín pred vyhlásením rozhodnutia.

Zjavne nedôvodnou z hľadiska prípustnosti dovolania bola dovolacia námietka o odňatí možnosti žalobcovi konať pred odvolacím súdom tým, že mu od 18. decembra 2012 až do podania dovolania nebolo umožnené nahliadnuť do spisu. Odvolací súd rozhodol vo veci rozsudkom z 26. novembra 2012, preto táto žalobcom tvrdená skutočnosť nemohla mať vplyv na správnosť jeho postupu predchádzajúcemu vydaniu tohto rozhodnutia.

Možno teda uzavrieť, že dovolací súd nezistil skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p. a keďže dovolanie nie je prípustné ani podľa § 238 O.s.p., mimoriadny opravný prostriedok žalobcu odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie

odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júla 2013

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová